Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

ŞUBAT 1984 ÖZEL SAYI

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

Diyarbakır Askeri Cezaevinde devam etmekte olan

AÇLIK DİRENİŞİNİ DESTEKLEYELİM !

Askeri faşist cuntanın yönetimi ele almasıyla beraber, ülkede var olan baskı, sömürü, zulüm ve devlet terörünü daha da sistemli bir şekilde sürdürüyor. Bugün işkence, baskı, terör ve sefalet yaşamın bir parçası durumuna gelmiştir. Bu işkence, terör ve katliamın en kötüsü Türkiye'deki (cezaevlerin en büyükleri ve mevcut cezaevlerinin çoğu askeri cezaevleridir) askeri cezaevlerinde uygulanmaktadır. Bu cezaevlerinin hepsinde de barbarca işkence ve baskının her türü hüküm sürmektedir. Bu en büyük askeri cezaevlerinin en kötülerinin başında gelen Diyarbakır askeri cezaevidir. Bu cezaevi, cuntanın işbaşına gelmesinden önce yapıldı ve cunta ile beraber açılıp faaliyete girdi. Toplam 40 koğuştur. Her koğuş ortamala 25 kişilik olup, toplam 1000 kişilik yere 4000 kişi doldurulmuştur. Şimdi 2500-2700 civarında ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci ve gerçek komünist tutuklu, buraya tutsak edilmiştir. Cuntaya göre bu devrimci tutukluların "suçu": Emperyalizme ve emperyalizmin ülkemizdeki radar, üs, tesis, asker ve yeraltı-yerüstü doğal zenginliklerimizin sömürüsüne, siyasi ve kültürel boyunduruğuna, kısacası; Türkiye halkına olan düşmanlığına karşı çıkmalarıdır. Onların "suçu": toprak ağalarının köylüler ve özellikle de yoksul köylüler üzerindeki acımasızca baskı ve sömürüsüne, emperyalist uşağı büyük komprador patronların işçileri acımasızca sömürüsüne ve halk kitlelerini açlığa, sefalete maruz bırakmalarına karşı çıkmalarıdır. Kısacası; emperyalist uşağı komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının faşist devletinin yaptığı zama, zulme, açlığa, sefalete ve her türlü haksızlığa karşı geldikleri için bu halk düşmanı faşist devletin ve şimdiki temsilcisi faşist cunta tarafından "suçlu" bulunmuştur. Bunun sonucu, yüzlerce devrimci, komünist evlerde, sokaklarda, köylerde ve dağlarda alçakça katledilmiştir. Onbinlercesi esir alınarak bunlardan yüzlercesi polis tarafından insanlık dışı iğrenç işkencelerle alçakça katledilmiş, yüzlercesi sakat bıraktırılmış, yine yüzlerceside cezaevlerinde işkence sonucu ve kurşunlanarak adice katledilmiştir.

İşte düşmanın elinde esir olan onbinlerce devrimcinin "suçu" budur. Onların "suçu" iş, toprak, özgürlük, bağımsızlık ve halk demokrasisini, sosyalizmi ve komünizmi savunmak ve bu uğurda mücadele etmeleridir. Onların "suçu" hiç bir kişisel çıkar gözetmeden kendini işçilerin, köylülerin ve yoksul halkın yüce kurtuluş davasına adamak ve insanın insan tarafından baskı ve sömürüsünün ortadan kaldırılması için, insanların ve gelecek nesillerin özgürce yaşamaları için mücadele etmektir. Onların "suçu" milliyet, din, dil, ırk, mezhep ve cinsiyet farkı gözetmeksizin insanların birliğini savunmak ve bir avuç sömürücü haydutun, her milliyetten yoksul halk üzerindeki baskı, sömürü, işkence ve zorbalığını sona erdirmek için mücadele etmektir. İşte bütün bunlar için mücadele ederken özgürlüğün ve insanlığın düşmanları tarafından tutsak edildiler. Düşman için bütün bunlar birer "suç"tur. Yoksul halk kitleleri için ise, bunlar için mücadele en onurlu ve en gurur verici şeydir. Bu halkını, ülkesini sevenler için gurur verici bir mücadeledir. Onlar birer değerli insan olarak, insanlık onurunu koruyarak bir insanın topluma karşı görevini, yani halkına karşı insanlık ve devrimci sorumluluğunu yerine getirmeye çalıştılar. Nitekim önemli bir bölümü bu uğurda savaşarak düşmana esir düştüler. Şimdi de bu yurtsever, demokrat, devrimci ve komünistler devrimci görev ve sorumluluğunu düşmanın zindanlarında da sürdürüyorlar ve sürdüreceklerdir.

Bugün faşist cunta, genel olarak Türkiye'nin bütün askeri cezaevlerinde her türlü baskı, işkence, terör ve katliam gibi iğrençliğe baş vurmakta ve devrimci mahkumları kendileri gibi niteliksiz ve onursuz insan haline getirmeye çalışmaktadır. Bir savaşta dahi esirlere yapılmayacak bir muameleyi cunta devrimci tutsaklara yapmaktadır. Somut olarak cunta Diyarbakır askeri cezaevinde aşağıda bir kısmını açıklayacağımız baskılarla özgürlük mahkumlarını yıldırmaya çalışıyorlar. Bu uygulamaları şunlardır:

* Sabah saat 07'den akşam saat 6.30'a kadar ayakta marş ve ırkçı faşist M. Kemal'in 'Nutuk' adlı kitabı ve 'inkilap tarihi' vs. gibi kitaplar okutuluyor.Bir kişiye okutulup diğerleri hep bir ağızdan okunanı tekrarlama usulüyle okutuluyor.

* Her sabah sakal tıraşı mecburi yaptırılıyor. Saç 15 günde bir kestiriliyor. Koltuk altı vb. gibi yerler cumartesinden cumartesiye kestirilip kontrol ediliyor.

* Cumartesi-pazar günleri dışında günde bir saat havalandırmaya çıkarılıyor. Bunun on dakikası koşu, on dakikası kültür fizik yaptırılıyor.

* Pencereler sürekli kapalı, camlarıda kırmızı boya. Ayn-

ca bayrak asılarak kapatılmıştır. Tutuklular gökyüzünü bile görememektedirler.

* Her bir metrede gözetleme delikleri bulunmaktadır. Buradan mahkumlar denetleniyor. Gözetleme deliklerine ve sağa sola bakmak yasaktır. Sürekli esas duruşta kitap ve ırkçı faşist marşlar okutuluyor.

* Yemek doğru dürüst verilmiyor. Yemek yapmaları için tüp de verilmiyor. Kantini var o da piyasanın yaklaşık on misli bir fiatla satış olduğu halde, 45 günde bir açılıyor.

* Ne dışarıdan içeriye eşya veriliyor; (giyecek dahil) ne de içeriden dışarıya veriliyor. Sadece dışarıdan içeriye 2000-3000 liraya kadar para verilmekte,onu da çoğu zaman cezaevi yönetimi ve gardiyanlar tarafından gaspedilmektedir.

* Sigara, sabah ve öğle yemeklerinden sonra birer adet verilmektedir. Akşam yemeğinden sonra sigara verilmemektedir.

* Sabah kahvaltısında iki kişiye bir bardak çay düşmektedir. Kişi başına bir bardak çayın düştüğü çok nadir görülmüştür.

* Suları her zaman kesik, günde kişi başına bir bardak tuzlu su veriliyor. Bazı günleri bu da verilmiyor.

* 45 günde bir banyo yaptırılıyor. Ona da beş dakikalık süre tanınıyor. 45 günde bir çamaşır yıkamaya müsaade ediliyor.

* Pazartesi, çarşamba, perşembe günleri eğitime çıkarılıyor. Salı, cuma günleri görüş, cumartesi sabahtan öğleye kadar vücut temizliği (koltuk altı ve etek temizliği) zorunlu yaptırılıyor. Havalandırma gününde,üç buçuk saat eğitim ve marş söyletiliyor. Yapmayanlara işkence, jop sokma, lağım suları içinde yüzdürme ve hücre cezası veriliyor.

* Sayımlar asker usulü ve esas duruşla yapılmaktadır.

* 25 kişilik koğuşlara 50-60 kişi sıkıştırılmakta, her ranzaya çift kişi yatmak zorunda kalmaktadır. Her kişiye birer battaniye verilmektedir. Yataklar içinde taş, toprak, jilet parçaları, ranza ve demir parçaları vs. bulunuyor. Her aramada (ki ayda veya en geç kırkbeşgünde bir) bu yataklar boşaltılıp aranıyor. Elbise ve ceket astarları arama bahanesiyle yırtılıyor.

* Ziyaretler de bir buçuk dakikadır. Ziyaretçilerin ve tutukluların Kürtçe ve başka dil konuşmaları yasaktır. Görüşlere dövülerek götürülüyor.Görüşte asker gardiyanlar yanında durup konuşmayı izliyor.Görüş sonucu tutuklular çeşitli bahanelerle dövülerek koğuşlara götürülüyor.Tabi bu ara tutuklular, askerlerin işkence ve dayaklarından çok, ailelerinin moralleri bozulup, üzülmemeleri için, genellikle ziyaretlerine getirilip götürülürlerken, dövüldüklerini söylememektedirler.Ayrıca ziyaretçilere hakaret ediliyor.Kadın ziyaretçilere sarkıntılık yapılmaktadır.

* Tutuklular bu yapılanlara karşı geldiklerinde elbiseleri alınıp, çıplak bir vaziyette beton üzerine yatırılıyor. "Sizi buradan sağ çıkarmayacağız, çıksanızda yarım insan olacaksınız" türünde tehditler savurmaktadırlar.

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ DIŞ DÜNYA İLE BAĞLARI KOPARILMIŞTIR:

*Mektup yazmaları ve mektup almaları yasaklanmıştır. Defter, kalem de yasaktır.

* Radyo, teyp, televizyon, kitap vs. yasaklanmıştır.

* Cezaevinde koğuşlar arası irtibat dahi yasaklanmıştır.

* Günlük gazetelerden bazıları, kontrol edildikten birgün sonra 'sakıncası' yoksa veriliyor.

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ BİR KISMINA FARKLI MUAMELE YAPILMAKTADIR:

* Özgürlük mahkumlarının içlerinde, idamı istenenlere ve "tehlikeli üst düzeyliler" denilenlere, daha özel baskı ve işkence yöntemleri uygulanmaktadır.Bu cezaevinin 36. koğuşu hep tek tip hücredir.İdamı istenenler bu koğuşun hücrelerine konulmuştur. 35. koğuşun tek tip hücrelerine de, "tehlikeli üst düzeyliler" denilen devrimci tutuklular konulmuştur.(Bu cezaevinin birinci koğuşu polis sorgusunda —işkencelerinde— sınavı bitenler bu koğuşa getirilmekte, poliste olduğu gibi burda da ihanete zorlanmaktadır.Burada da ihanet etmeyip insan onurunu, özel olarak devrimci ve komünist onurunu koruyanlar diğer koğuşlara dağıtılmaktadır.Onurunu ve insanlığını kaybedenler, cunta ve çömezleri işkenceciler gibi niteliksiz adilerde, 38. koğuşa konulmaktadır.)

* Bu idamı istenen ve "tehlikeli....." denilen özgürlük mahkumları hücrelerde,duvardaki demir halkalara veya ranzalara zincirle bağlanmaktadır.

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARI, MAHKEMELERE GETİRİLİP, GÖTÜRÜLÜRKEN DE İŞKENCE VE BASKILAR SÜRÜYOR:

*Mahkemeye götürülürken tek tip elbise giydiriliyor, Giymeyenler bayılıncaya kadar dövülmektedir.

* Mahkemelere götürülmeden önce, anadan doğma soyundurulmakta, uygunsuz bir vaziyette yatırılıp kıçına bile bakılmaktadır.Sarkıntılık yapılıp gururuyla oynanmakta, bazılarına jop sokulmaktadır. İşkence ile tutukluların birbirine tecavüz etmelerine zorlanmaktadır.

* Mahkemeye götürülürken 20 kişilik arabalara 45 kişi doldurulmakta ve sürekli dayak atılarak götürülmektedir.

* Mahkemede diz çöktürülmektedir.

* Mahkemelere gidiş gelişte sürekli mahkumların kafaları öne eğik tutulup, elleri arkalarından kelepçelenmektedir.

* Mahkumların mahkemede konuşmaları, cezaevi yönetimi ve askerleri tarafından tehditle engellenmek isteniyor. Cezaevinde uygulanan işkence ve baskılar hakkında konuşmak, mahkeme heyeti tarafından yasaklanıyor. Buna rağmen konuşanlar mahkemeden dışarı atılarak orada dövülmektedir.

* Mahkumların savunma hakları kısıtlanıyor. Bazende savunma hakları verilmemektedir. Mahkemeye....

* Mahkumların mahkemede çevreye, dinlemeye gelen ziyaretçilerine, ailelerine ve avukatlarına bakmaları yasaklanıyor.

* Mahkemede siyasi savunma yapanlar, mahkeme dönüşünden itibaren arabada ve cezaevinde, dövülüp, işkence yapılmakta ve genellikle hücre cezalarına çarptırılmaktadır. Ayrıca lağım suyu içirilmekte, pislikli sular içinde yüzdürülmekte ve veremliler koğuşuna atılmakta veya atılmakla tehdit edilmektedir.

FAŞİZM: AHLAKSIZLIK ANLAYIŞINI CEZAEVİNDE SÜRDÜRMEKTEDİR !

* Kadın tutuklulara adice küfürlerin yanı sıra, sarkıntılık yapılmakta, ayrıca cezaevi yüzbaşısı Esat Oktay Yıldıray (bu adi faşist yaratık, Temmuz-Ağustos direnişinden sonra değiştirildi), üstteğmen Ali Osman Aydın ve Astteğmen ..... tarafından tecavüze uğrayan kadın tutuklular olmuştur. Bununla da yetinmeyip, kadın tutuklular fuhuşa zorlanıyor.

Yukarıda kısaca açıkladığımız Diyarbakır askeri cezaevinde uygulanmakta olan baskılar karşısında: ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARI elbette sessiz kalmamakta, bütün bu gibi, onur kırıcı, insanlık dışı baskılara karşı çeşitli mücadele yöntemleriyle çeşitli mücadele yöntemleriyle karşılık vermektedirler. Tutukluların kararlı mücadeleleri sonucu, cunta ve cezaevi yönetimi zor durumda kalmakta ve geri adım atmak zorunda kalmaktadır. Temmuz 1983'te başlayıp 67 gün süren Açlık Direnişi ve Ölüm Orucu sonucunda: pazartesi

cuma günleri istiklal marşının iki kıta okunması ve 45 günde bir banyo-çamaşır yıkanmasının 15 gün ile sınırlandırılması dışındaki diğer baskılar, içeride, tutukluların hayatı pahasına kararlı direnişi ve dışarıda yaratılan nispi kamuoyu sonucu, Eylül ayı başında cunta geri adım atarak tutukluların isteklerini kabul etmek zorunda kalması ile direniş son bulmuştu. O direnişte 250 kişi ölüm orucu olmak üzere, 2200 kişiyi aşkın devrimci tutuklu katılmıştı. O direnişte, 10 civarında devrimci katledilmiştir. Direnişin başarıyla sonuçlanmasına cunta tahammül edemedi. Çünkü, yıllarca polis ve cezaevinde her türlü maddi-manevi baskılar sonucu, devrimci ve komünist tutukluları her türlü çabalara rağmen onursuzlaştıramamıştı. Onların kişiliklerinden hiç bir şey kaybettirememişti. Tersine, Özgürlük Mahkumları daha azimli ve daha kararlı bir şekilde, bütün sınıf kiniyle mücadelede direnmeleri, cunta ve cezaevini çileden çıkarıyordu. Çok geçmedi ki, Ekim 1983'te eskiden uyguladıkları baskı ve boyun eğdirme yöntemlerini yavaş yavaş yeniden uygulamaya başladılar.Tutuklular buna taviz vermeden tepkilerini yeniden mücadeleye dönüştüreceklerini bildirdiler.Nitekim cezaevi yönetimi, eskiden uyguladığı yöntemleri sistemleştirmeye çalışınca, tutuklular Ocak 84 başında devrimci sloganlar haykırarak üç koğuşu ateşe verip yeniden Açlık Direnişi ve Ölüm Orucuna geçtiler. Bu açlık direnişi bir ayı geçkindir devam etmektedir. Bu direnişte AHMET BAYIK, YILMAZ DEMİR, NECMETTİN BÜYÜKKAYA adlı kişiler işkence sonucu katledilmiştir. Soyadını bilemediğimiz REMZİ ve CEMAL adlı kişiler olmak üzere 7-8 kişinin işkenceyle öldürüldüğü söylenmektedir.

Diğer direnişte olduğu gibi, bu direnişte de tutukluların aileleri, örgütsüz olmalarına rağmen, her hafta görüş günleri cezaevine toplu gitmekte, tutuklular hakkında bilgi istemektedirler. Hemen hemen her gün gruplar halinde bazı tutukluların aileleri cezaevi yönetimiyle görüşmek istemektedirler. Fakat bilgi verilmediği gibi, bazıları tutuklanıp gözaltına alınmakta, diğerleri küfür ve hakaretlerle kovulmaktadır. Tutukluların ailelerinden 20 civarında kadın, kolordu komutanıyla görüşmek için, kolorduya defalarca gittikleri halde, görüştürülmemiş, dilekçe vermeleri söylenmiştir. Tutuklu aileleri defalarca dilekçe verdikleri halde, cevap vermemişlerdir. Tutukluların ailelerinden 5-10 kişi, Ankara'ya gitmiş, bakanlar ve cunta elebaşısı Evren ve piyonları tarafından kabul edilmemiş, "bu iş bizim işimiz değil, 7. kolordunun işidir, oraya gidin görüşün" deyip kovulmuşlardır. Buna rağmen mahkumların aileleri bıkmamışlardır. Gerek cezaevi yönetimine, gerek kolorduya çıkmakta ve sıkıştırıp bilgi istemektedirler. Ocak ayının son pazarında, adalet bakanının sessiz sedasız Diyarbakır'a geldiğini öğrenen tutuklu aileleride, çoğu kadın olmak üzere 15 civarında kişi görüşmek istemiş, ancak 4 kadın 15 dakika polis baskı ve soruşturmasına tabi tutularak görüştürülmüştür.

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARINI DESTEKLEMEK: HER DEVRİMCİ, DEMOKRAT VE İLERİCİNİN GÖREVİ OLMALIDIR !

Bugün, her ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci ve komüniste düşen görev: Eğer gerçekten emperyalizme, feodalizme, faşizme karşı bir sınıf kini taşıyorsa, eğer gerçekten yüreği insanlık sevgisi ve onuruyla doluysa ve gerçekten sermaye sınıfının baskı, sömürü, zamı, zulmü, açlığa ve sefalete karşı mücadele etmek istiyorsa, toplumdaki sınıf farklılığından doğan her türlü eşitsizliğe karşı gelmek istiyorsa, kısacası; benliğinde insanlık duygusunu taşıyorsa ve aynı zamanda eğer gerçekten ben ilericiyim, devrimciyim diyorsa, bu lafta kalmamalıdır. Bugün böyle bir niteliğe sahip olmak veya olmaya çalışmak, toplum üzerine bir kabus gibi çöken cuntaya ve uyguladığı politikaya karşı çıkmak ve teşhir etmenin yanı sıra; özel olarak da cuntanın cezaevlerinde Özgürlük Mahkumlarına aşılamak istediği ırkçılık, şovenizm, karaktersizlik, ihanet gibi bu iğrenç politikaya karşı çıkıp, cuntanın bu uygulamalarını hayatın her alanında teşhir ederek, propaganda yapmalıdır. Her cezaevinde uygulanan baskıları bildiği ölçüde teşhir etmelidir. Böylelikle bir yandan cunta ve faşist devletin iğrenç yüzünü sergilemiş olacaktır. Diğer yandan, tutukluların özgürlük, bağımsızlık, demokrasi ve komünizm uğruna mücadele ettikleri için, (somutta zama, zulme, işkenceye, katliamlara, sömürüye ve her türlü haksızlıklara karşı mücadele ettikleri için) haklılıkları savunulmuş olup, desteklenmiş olacaktır. Özgürlük Mahkumlarına maddi, manevi her yönüyle sahip çıkmak, onlara bakmak, her yurtsever, her demokrat ve devrimcinin görevi olmalıdır. Her devrimciyim diyen insan, kendi kendine şunu sormalıdır. Bugüne kadar Özgürlük Mahkumlarına ne gibi faydam dokundu ? Nasıl sahip çıkılır? ve nasıl sahip çıkılmalıdır ? vs. gibi düşünüp, bu konuda kendi kendini yargılamalıdır.....

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ DİRENİŞİNİ DESTEKLEMEK İÇİN AİLELERİNE DÜŞEN GÖREV :

Bu konuda ilk ve aynı zamanda en büyük görev tutuklu ailelerine düşmektedir. Çünkü, aileleri dışında başkalarının direk sahip çıkma olanakları yoktur. Buna cunta izin vermemektedir. Tek tek, veya küçük gruplar halinde (özellikle direniş dönemlerinde) evletlarına sahip çıkmaları pek etki yapmamaktadır ve dikkate alınmamaktadır. Bunun için bütün tutukluların aileleri birlikte hareket emeye çalışmalı, toplu olarak hemen hemen hergün cezaevi idaresini, komutanlıkları, cunta elebaşısını, adalet bakanı vs. gibi çeşitli yerleri bıkmadan, yılmadan sıkıştırarak sık sık zorlamalıdır. Bu bir yanıyla kamuoyu yaratacaktır, onun etkisiyle diğer yanda cunta çeşitli makamlarını zorlayarak geri adım atmaları sağlanacaktır. Bu konuda mümkün oldukça bütün tutukluların aileleri elbirliğiyle ne kadar birlikte hareket ederlerse, o kadar iyidir. Cunta tarafından bir çok mahkum ailelerine bir gözdağı verilince gerilemektedir. Bu çok kötü birşeydir. Çünkü, cuntanında istediği zaten budur. Cuntanın bu konudaki amacı, tutukluların ailelerinin beraber hareket etmemeleri, bir birine desteklememeleri ve bunun sonucu azınlıkta kalmaları ve dolayısıyla hem kamuoyu yaratmamaları, hem de esas olarak tutukluların desteksiz bırakılmalarıdır. Bunun sonucu, direnişleri kolayca bastırmayı ve ayrıca onlarca, yüzlerce insanıda cezaevlerinde sessiz-sedasız katletmelerini sağlamak istemektedirler. Zaten bu cezaevinde cuntadan bu yana 50 civarında devrimci sessiz-sedasız, vahşiçe katledilmiştir.

Devrimci tutukluların ailelerine düşen bir görevde; cuntanın, tutukluların aileleri arasında yarattığı ve yaratmak istediği sürtüşme ve güvensizlik gibi bozguncu faşist oyunlara gelmemeleridir. Çünkü bu çelişkileri çıkaran kim ? Hangi sınıf? Ne amaçla çıkarılıyor buna bakılmalıdır. Cuntanın bu çelişmeleri çıkarmadaki amacı, tutuklu ailelerinin birbirine destek olmamalarıdır. Bununla bir yanda karşısına dikilecek olan güçleri zayıflatmış oluyor, bir yandan da güçlü bir kamuoyu yaratmamalarını sağlamış olacaktır. Esas olarak Özgürlük Mahkumlarını, ailelerinin birlikten doğan güçlü desteğinden mahrum bırakmış olacaktır. Bunun sonucu desteksiz kalan Özgürlük Mahkumlarının direnişini daha rahat bastırmış olacaktır. Tutukluların aileleri bu gibi oyunlara kanıp, meydan vermemeli ve uyanık olmalıdır.

Tüm ilericiler, yurtseverler, demokratlar, devrimciler, sınıf kini taşıyan tüm insanlar; Emperyalizme, feodalizme, komprador burjuvaziye ve bunların birleşimi faşizme karşı olan bütün dürüst insanlar: Bugün genel olarak cezaevlerindeki Özgürlük Mahkumlarının, uğruna zindanlara düştüğü davanın haklı-

lığının propagandasını yapın; özel olarak da bu cezaevindeki baskı, işkence, katliam gibi insanlık dışı iğrenç uygulamalara karşı Özgürlük Mahkumlarının başlattıkları Açlık Direnişinin haklılığını desteklemek için, mümkün olan en geniş çevrede propaganda yapmaya çalışın ..... ve DESTEKLEYİN !

–YAŞASIN ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ ONURLU DİRENİŞİ !

–ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARINI DESTEKLEYELİM !